

12/2016.

I. A tényállás

A Megbízó igazolt jogi képviselője útján megkereséssel fordult az Iparjogvédelmi Szakértői Testülethez.

A Megbízó tulajdonában állnak a Superman képregényhez, mint műalkotáshoz fűződő szerzői jog vagyoni elemei. Állítása szerint a képregényhőst 1932-ben alkották meg, történeteit nem csupán képregényekben, hanem a nagy népszerűségének köszönhetően filmekben, rajzfilmekben és televíziós sorozatokban is feldolgozták. A történetek jellegzetes figurája ikonikus ábrázolású, megjelenése és ruházata egyéni-eredeti jellegű.

A Megbízó javára több olyan védjegy is oltalom alatt áll, amelyek a karaktert, vagy annak ismertetőjegyeit tartalmazzák.

Megbízó tudomására jutott, hogy a Kiadó által megjelentetett folyóirat borítólapján olyan grafika látható, amely egy férfialak mellkasát ábrázolja, a jellegzetes SUPERMAN szétnyitott ing pózban, középpontban a szintén jellegzetes „S” ábrázolás megjelenítésével; továbbá a STRÓMAN kifejezés az európai uniós védjegy sajátos írásmódjának megjelenítésével. A Megbízó a védjegyeinek használatára nem adott engedélyt a Kiadó számára.

II. Az Iparjogvédelmi Szakértői Testületnek feltett kérdések

A Megbízó az Iparjogvédelmi Szakértői Testület (a továbbiakban: Testület) állásfoglalását kérte az alábbi kérdések tekintetében:

1. A Kiadó által kiadott lapszám borítóján található grafika, vagyis a jellegzetes kék kosztümös férfi mellkasán látható pajzs, benne a stilizált S betűvel összetéveszthetőségig hasonló-e a Megbízó nemzeti ábrás védjegyéhez, továbbá a „STRÓMAN” felirat jellegzetes írásmódja összetéveszthetőségig hasonló-e a Megbízó SUPERMAN európai uniós ábrás védjegyéhez?

2. A véleménynyilvánítás szabadságát és/vagy a sajtószabadság gyakorlását korlátozhatja-e harmadik személy védjegyoltalomhoz fűződő kizárólagos joga? A Kiadó jogosult-e harmadik személy védjegyének engedély nélküli felhasználására politikai témájú cikkének reklámozására, különösen akkor, ha egy politikai életben nem szereplő védjegyjogosultnak

jogos érdeke fűződhet ahhoz, hogy védjegyei ne lehessenek politikai jellegű üzenetekkel kapcsolatba hozhatóak?

3. Amennyiben a véleménynyilvánítás szabadsága és/vagy a sajtó szabadsága kiterjed harmadik személyek védjegyeinek engedély nélküli felhasználására, kiterjed-e ez a jog az így megalkotott mű kereskedelmi célú hasznosítására, azaz a védjegyet felhasználó sajtótermék üzleti céllal, gazdasági haszonszerzési szándékkal történő megjelentetésére? Kereskedelmi hasznosításnak minősül-e a grafika hetilap borítóján történő felhasználása és a hetilap nagy példányszámban történő országos értékesítése? Amennyiben a tisztelt Szakértői Testület álláspontja szerint a Kiadó jogosultan használta fel a védjegyjogosult védjegyeivel összetéveszthetőségig hasonló megjelöléseket a hetilapjának borítója elkészítéséhez a védjegyjogosult engedélye nélkül, ebben az esetben arra is jogosult volt-e, hogy az így megalkotott művet kereskedelmi céllal hasznosítsa?

4. Az ügyben van-e egyéb olyan körülmény, amely a védjegyjogi szempontból problematikussá teszi a hivatkozott védjegyek felhasználását?

III. A Testület eljárása

1. A Testület az Iparjogvédelmi Szakértői Testület szervezetéről és működéséről szóló 270/2002. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet), valamint a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Szt.) által meghatározott feladatkörben, valamint szervezeti és eljárási rendben, a tényállásra irányadó jogszabály, a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) alapján alakította ki az alábbiakban kifejtésre kerülő álláspontját.

2. A jelen szakértői vélemény megállapításai és következtetései a Megbízó által ismertetett tényálláson és a Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumokból megismerhető tényeken alapulnak, és csak erre a tényállásra nézve helytállóak.

3. Ez a szakértői vélemény az ügyben eljáró hatóságokat nem köti.

IV. A Testület álláspontja

1. A Testület elsőként azt vizsgálta meg, hogy a Megbízó által ismertetett tényállás, továbbá a rendelkezésre álló dokumentumok elegendő információt tartalmaznak a feltett kérdések megválaszolásához.

2. A Megbízó az alábbi iratokat bocsátotta a Testület rendelkezésére:

- a Megbízó és jogi képviselője között létrejött általános meghatalmazás;
- A Megbízó által kiadott karakter kalauz vonatkozó oldalainak másolata;
- „Superman” internetes szócikkek;
- a védjegyek adatlapjai;
- „Magyarul megjelent Superman-képregények listája” internetes szócikk;
- kiadott képregények borítójának egy-egy másolati példánya;
- a Kiadó lapszámának egy példánya.

3. A Testület a Megbízó által feltett kérdéseket a rendelkezésére álló dokumentumok figyelembevételével az alábbiak szerint válaszolja meg.

A megbízás első kérdése.

A Kiadó által kiadott lapszám borítóján található grafika, vagyis a jellegzetes kék kosztümös férfi mellkasán látható pajzs, benne a stilizált S betűvel összetéveszthetőségig hasonló-e a Megbízó nemzeti ábrás védjegyéhez, továbbá a „STRÓMAN” felirat jellegzetes írásmódja összetéveszthetőségig hasonló-e a Megbízó SUPERMAN európai uniós ábrás védjegyéhez?

A Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerint nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek a korábbi védjegyvel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

A Vt. 4. §-ának (4) bekezdése szerint e törvény alkalmazásában az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

Az összetéveszthetőségig való hasonlóság vizsgálatát az Európai Bíróság C-39/97 számú Canon ügyben hozott előzetes döntése szerint a fogyasztóra gyakorolt összbenyomás alapján kell elvégezni. Az összevetés során meg kell vizsgálni a megjelölések vizuális, fonetikai és konceptuális hasonlóságát, valamint el kell végezni az áruk és szolgáltatások összevetését is.

A Megbízó európai uniós védjegye egy „SUPERMAN” felirat jellegzetes grafikai kialakításából áll, ahol a térhatású betűk egy dinamikus ív rajzolatát mutatják. A grafikai kialakításból jól kivehető dinamikus hatást erősíti a betűk eltérő mérete azzal, hogy a szókezdő betű a legnagyobb és a betűk mérete a szó vége felé haladva folyamatosan csökken. Az ábra fekete-fehér.

A Megbízó nemzeti védjegye egy ötszögbe foglalt „S” betűt tartalmazó ábrából áll, az ábra ebben az esetben is fekete-fehér kialakítású.

A megkeresés mellékeltében szereplő címlap központi grafikai eleme egy kék-piros kosztümben ábrázolt erőteljes férfi mellkas, amin a két kézzel szétfeszített sötét ing alatt láthatóvá válik egy ötszögbe foglalt, függőleges irányból duplán áthúzott, piros színű „S” betű. A domináns elem alatt jól felismerhetően és nagyméretű ábrázolásban jelenik meg a „STRÓMAN” térhatású felirat, alatta kisebb betűkkel szedve pedig „Álmilliárdosok és valódi vagyonok” felirat látható.

A nemzeti védjegy ábráját alapul véve mind vizuális, mind konceptuális szempontból magas szintű hasonlóság mutatkozik a címlap domináns grafikai elemével; az ötszögbe foglalt, jellegzetes kialakítású „S” ábrázolást látva a fogyasztók közvetlen kapcsolatot teremtenek a címlap és a korábbi védjegy között. Az „S” betűt két függőleges vonallal történő áthúzása, vagy a megjelölés színes kialakítása nem eredményeznek olyan eltéréseket, amelyek a korábbi védjegytől történő egyértelmű elhatárolást tudnának biztosítani. A termékkört vizsgálva megállapítható, hogy a címlap egy időszaki lap, egy magazin címlapja, amely az ilyen fajtájú áruk piaci jellegzetességeit figyelembe véve a gyári vagy kereskedelmi védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó Nizzai Megállapodás mellékletében szereplő osztályozás 16. osztályába tartozik. A nemzeti védjegy árujegyzéke a 16. osztályban tartalmazza a „folyóiratok” árukat, aminek megfelelően az áruk azonossága áll fenn.

Az európai uniós védjegy ábrája ugyan a térhatású kialakítását alapul véve vizuális és konceptuális hasonlóságot mutat a címlapon szereplő „STRÓMAN” felirattal, de ennek mértéke nem éri el azt a szintet, amelynél a fogyasztók összetéveszthetnék azokat. A szóelemek első négy-öt betűjének eltérése, valamint a szavak jelentése szempontjából meghatározó nyelvi környezet („stróman” magyarul és „superman” angolul) különbségei miatt az összetéveszthetőség veszélye annak ellenére sem áll fenn, hogy ebben az esetben is bekövetkezik a szóban forgó áruk azonossága. A védjegy árujegyzéke ugyanis tartalmazza a 16. osztályban a „folyóirat” árukat. Említésre méltó, hogy Megbízó európai uniós védjegyének oltalma nem az alkalmazott betűtípus, vagy annak térbeli kialakítására biztosít oltalmat, hanem a védjegynek a fogyasztóra gyakorolt összbenyomását alapul véve a védjeggyel azonos, vagy azzal az összetéveszthetőségig hasonló későbbi engedély nélküli védjegyhasználattal szemben. A védjegy önmagában egyébként is alkalmatlan eszköz lenne egy betűtípus jogi oltalmazására.

Felmerül ugyanakkor a kérdés, hogy ha az összetéveszthetőségig való hasonlóság hagyományos értelemben vett vizsgálata nem eredményezett ütközést, akkor vajon a címlap és a korábbi európai uniós védjegy között a gondolati képzettársítás miatt fennállhat-e az összetéveszthetőség veszélye. Az Európai Bíróság C-251/95 Puma Sabel ügyben hozott ítélete világos iránymutatást ad a gondolati képzettársítás alkalmazhatóságának esetéről azzal, hogy önmagában a megjelölések által a fogyasztóban kiváltott asszociatív kapcsolat megléte nem elegendő az összetéveszthetőség eléréséhez. A gondolati képzettársítás csupán abban az esetben eredményez összetéveszthetőséget, ha a fogyasztó az érintett áru vagy szolgáltatás kereskedelmi forrása között is kapcsolatot feltételez. A megkeresésében vázolt tényállásból kiindulva megállapítható, hogy a hasonló térbeli kialakítású feliratok ugyan alkalmasak arra, hogy a fogyasztóban asszociációt keltsenek, de ennek mértéke nem olyan erős, amely alapján a fogyasztó az áru közös kereskedelmi származását is feltételezné.

A védjegyek és a címlap grafikus kialakításának összevetése szempontjából a Szakértői Testület nem értékelte azt a körülményt Megbízó ez irányú kifejezett kérdésének hiányában, hogy a védjegyjogosult kiadványai, valamint azok tartalmában megjelenő grafikák, különösen a mű jellegzetes karaktere, egyben szerzői jogi védelem alatt is állhatnak. A megkeresés mellékletében szereplő, a „Superman” képregényekről szóló szócikkek pedig önmagukban nem voltak alkalmasak annak alátámasztására, hogy a két korábbi védjegy a folyóirat árukra nézve jóhírúséget élvezne.

Összefoglalva, a címlap grafikus kialakítása alkalmas arra, hogy a fogyasztók azt összetéveszthessék Megbízó nemzeti védjegyével, de nem a Megbízó európai uniós védjegyével.

A megbízás második kérdése.

A véleménynyilvánítás szabadságát és/vagy a sajtószabadság gyakorlását korlátozhatja-e harmadik személy védjegyoltalomhoz fűződő kizárólagos joga? A Kiadó jogosult-e harmadik személy védjegyének engedély nélküli felhasználására politikai témájú cikkek reklámozására, különösen akkor, ha egy politikai életben nem szereplő védjegyjogosultnak jogos érdeke fűződhet ahhoz, hogy védjegyei ne lehessenek politikai üzenetekkel kapcsolatba hozhatóak?

A Szakértői Testület indokoltnak látta a kérdés megválaszolása kapcsán, ha elsőként arra hívja fel a figyelmet, hogy a védjegyoltalom megsértésének alapvető feltétele a Vt. 12. §-ának (2)

bekezdése értelmében, hogy az engedély nélküli használó a védjegyet gazdasági tevékenysége körében használja.

Elsőként tehát arra a kérdésre kell választ találni, hogy a címlapon történő védjegyhasználat a Kiadó gazdasági tevékenysége körében használta-e a védjeggyel azonos vagy azzal összetéveszthetőségig hasonló megjelölést? Két olyan körülmény merül fel, amelyek alapján a szóban forgó használat gazdasági tevékenység körébe tartozik. Az első az érintett áru fajta jellegzetességéből fakad, t.i. a vásárlói döntést nagyban befolyásolja, hogy mi szerepel egy időszaki lap címlapján. A címlap tartalma mellett, hogy a vezető cikk témájára utal, egyben számottevő figyelemfelkeltő hatással is bír, ami az érintett lapszám értékesítési mutatóit is befolyásolhatja. Köztudomású tény, hogy egy jól megválasztott főcím, vagy képi ábrázolás fokozhatja a lap vásárlóinak számát. Ennek megfelelően, ha a címlapon szereplő, a védjeggyel azonos vagy azzal összetéveszthetőségig hasonló megjelölés hozzájárult az érintett lapszám értékesítési mutatóinak javításához, a címlap nem vonatkoztatható el a kiadó által realizált gazdasági eredménytől. A másik körülmény, ami befolyással bír a védjegyhasználat jellegének megítélésénél, hogy a szóban forgó kiadvány terjesztésének milyen célja van. A megkereséshez mellékelte címlap adataiból megállapítható, hogy a lapot ellenérték fejében lehet megvásárolni. Az iratokból ugyan nem állapítható meg, hogy a lap értékesítési ára és annak előállításának költsége milyen arányban áll egymáshoz képest, de az eladási ár megléte önmagában arra utal, hogy a kiadó bevétel szerzése céljából jelenteti meg a lapot, ami jellegzetesen gazdasági tevékenységnek minősül.

A gazdasági tevékenység körében megvalósított engedély nélküli védjegyhasználat körében a Vt. 15. §-a olyan kivételeket állapít meg, amikor a cselekmény mégsem minősül jogellenes használatnak. A védjegyoltalom korlátai akkor érvényesülhetnek, ha az engedély nélküli használó az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban valósítja meg a használatot. A megkeresésben szereplő adatok között nem szerepelt olyan, amely ennek a kritériumnak a fennállását igazolta volna, ezért a védjegyoltalom korlátai nem alkalmazhatóak.

A fentiekén túl — tisztán formál logikai megközelítésben — a védjegyoltalom korlátai között kifejezetten nem szerepel a véleménynyilvánítás szabadsága és, vagy a sajtó szabadsága mint önálló kivételek. Figyelembe véve azonban azt a körülményt, hogy ezek a jogok Magyarország Alaptörvényének IX. cikkében rögzített alkotmányos alapjogoknak számítanak, ezért a szektorális jogszabályokban külön megfogalmazott kivételtől függetlenül érvényesülniük kell. A kivétel alkalmazhatósága sem válhat azonban korlátlaná, nyilvánvalóan egyensúlyt kell találni a védjegyoltalomhoz fűződő érdek védelme és az érintett alkotmányos alapjogok érvényesülése között. A kivétel gyakorlatban történő alkalmazhatósága tehát felveti konkrétabb kritériumok azonosíthatóságának szükségességét, amely kritériumok segítségével a megkeresésben vázolt tényállásra vetítve megválaszolható a kivételek érvényesíthetőségének kérdése.

Az alkalmazhatósági kritériumok jellemző forrása a normaszöveg, valamint a bíróság irányadó ítélkezési gyakorlata. Az Alaptörvény a két alkotmányos alapjog definiálásán túl további támpontot nem nyújt, ezért célszerűen a bíróságok gyakorlatában kell tovább kutakodni. A véleménynyilvánítás és/vagy a sajtószabadság kontextusában sem a hazai bírói fórumok, sem az Európai Unió Bírósága nem hozott eddig olyan irányadó védjegyjogi döntést, amelynek alkalmazása kötelező lenne, ezért indokolt kibővíteni a vizsgálódást a szellemi tulajdon védelmének más területeire is.

Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló 2001/29/EK irányelv 5. cikke (3) bekezdésének k) pontja szerint a tagállamok a 2. és a 3. cikkben szabályozott jogok (többszörözés és a mű nyilvánosságához közvetítésének joga) vonatkozásában az alábbi esetekben kivételeket, illetve korlátozásokat állapíthatnak meg: karikatúra, paródia vagy utánzat készítésének céljára történő felhasználás.

Az irányelv idézett szabálya ún. opcionális rendelkezés, amelynek átültetése a tagállamok számára lehetőség, de nem kötelezettség. Magyarország ugyan nem implementálta nemzeti szerzői jogába a szóban forgó kivételeket, de az Európai Unió Bírósága a C-201/13 Dreckmyn előzetes döntés iránti ügyben hozott ítélete a jogalkalmazók számára kötelező iránymutatást adott. Az ítélet 17. pontja rögzíti, hogy a paródia az uniós jog önálló fogalma, miután egy uniós jogi norma szövegéből fakad, ahol semmilyen utalás nem történik a nemzeti jogokra. Ezzel lényegében túl is lép az irányelv fakultatív szabályának átültetésének problematikáján. A paródia fogalma azonban jogilag nem definiált, ezért a szó hétköznapi jelentéséből kell kiindulni, ami nem más, mint egyrésztől egy létező mű felidézése az eltérések bemutatásával, másrészt a humor, vagy a gúny kifejezése. A bíróság ugyanakkor az ítélet 25. pontjában arra hívja fel a figyelmet, hogy egyensúlyt kell biztosítani a tulajdon védelméhez fűződő és a véleménynyilvánítás szabadságához fűződő érdekek között, amely egyensúlyt mindig az ügy körülményeinek fényében kell megítélni. A Dreckmyn ügy alapjául szolgáló naptár ábrája kisebbséghez tartozó személyeket ábrázolt olyan helyzetben, amely előítéletek erősítésére voltak alkalmasa. Mindez alkalmas volt a faj, szín és etnikai származás alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütközésre, ami ellentétes az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikk (1) bekezdésében rögzített egyenlő bánásmód elvével. A jogosultnak tehát jogos érdeke fűződött ahhoz, hogy a szerzői jogi védelem alatt álló művét ne lehessen ilyen üzenettel kapcsolatba hozni.

A címlap olyan tartalmi elemeket mutat fel, amelyek a magyar aktuálpolitikával és az azt övező kommunikációval, valamint közbeszéddel szoros kapcsolatban állnak. Konkrétabban megfogalmazva, a címlap azt sugallja, hogy egyes vállalkozók más, vélhetően politikai karriert folytató személyek nevében, de valójában utóbbiak gazdasági érdekeiket érvényesítve járnak el közfinanszírozású beruházások megvalósítása során. A címlap üzenete tehát erkölcsileg kifogásolható és büntetőjogilag is értékelhető cselekményekre utal, amelyek kapcsolódhatnak politikai szerepet vállaló személyekhez. A címlap ugyan konkrét személyeket nem nevez meg, ahogyan konkrét cselekményeket sem ír le és a cselekmények minősítését sem foglalja magába egyértelműen, de mindezekre közvetve mégis utal.

A kérdés tehát az, hogy a címlap üzenete alkalmas-e olyan hatás kiváltására a fogyasztókban, amely Megbízó védjegyeinek oltalmához fűződő érdekeinek megsértését eredményezi és amely alapján Megkereső joggal kifogásolhatja az engedélye nélkül megvalósított védjegyhasználatot. A címlap erőteljes aktuálpolitikai jellege, valamint a sugallt tevékenység büntetőjogi és morális jelentéstartalma miatt alaposan feltehető, hogy a Megbízó védjegyoltalomhoz fűződő jogai sérültek, és érvényesülésükhöz erősebb érdek fűződik, mint a véleménynyilvánítás vagy a sajtószabadság jogának érvényesüléséhez. Az engedély nélküli védjegyhasználatkénti értékelést erősítheti az is, hogy Megbízó kifejezett szándéka, hogy a védjeggyel ellátott áruk politikai üzenetekkel ne legyenek kapcsolatba hozhatóak. Megbízó engedélye nélkül megvalósított védjegyhasználat ezzel éppen ellentétes hatást válthatott ki.

Említésre méltó körülmény továbbá, hogy a megkeresésben felvázolt tényállás szerint a Kiadó a cselekményével nem a Megbízó gazdasági tevékenységét, vagy valamely konkrét hozzá

fűzhető cselekményt kívánt parodizálni, hanem Megbízó védjegyét felhasználva másokat, politikai szereplőket célzott meg a paródiával.

Összefoglalva, a Testület második kérdésre adott válasza az, hogy a megkeresés tényállása alapján a védjegyoltalomhoz fűződő kizárólagos jog korlátozhatja a véleménynyilvánítás szabadságát és/vagy a sajtószabadság gyakorlását.

A megbízás harmadik kérdése.

Amennyiben a véleménynyilvánítás szabadsága és/vagy a sajtó szabadsága kiterjed harmadik személyek védjegyeinek engedély nélküli felhasználására, kiterjed-e ez a jog az ív megalkotott mű kereskedelmi célú hasznosítására, azaz a védjegyet felhasználó sajtótermék üzleti céllal, gazdasági haszonszerzési szándékkal történő megjelentetésére? Kereskedelmi hasznosításnak minősül-e a grafika hetilap borítóján történő felhasználása és a hetilap nagy példányszámban történő országos értékesítése? Amennyiben a tisztelt Szakértői Testület álláspontja szerint a Kiadó jogosultan használta fel a védjegyjogosult védjegyeivel összetéveszthetőségig hasonló megjelöléseket a hetilapjának borítója elkészítéséhez a védjegyjogosult engedélye nélkül, ebben az esetben arra is jogosult volt-e, hogy az ív megalkotott művet kereskedelmi céllal hasznosítsa?

A harmadik kérdés több kérdést foglal magában, ezért célszerű ezeket külön kezelni.

A második kérdésre adott válaszban a Testület már kitért arra, hogy a megkeresés tényállásának keretei között a véleménynyilvánítás szabadsága és/vagy a sajtószabadság gyakorlása nem indokolta az engedély nélküli védjegyhasználatot, így a megalkotott mű gazdasági haszonszerzést célzó felhasználása is védjegyjogokat sérthet.

A Testület szintén a második kérdésre adott válaszban vizsgálta és értékelte azt a kérdést, hogy a címlapon megvalósított védjegyhasználat kereskedelmi használatnak minősül.

Végezetül, amennyiben a címlap kialakítása Megbízó védjegyjogát sérti, úgy a mű kereskedelmi hasznosítása is jogsértőnek tekinthető. Iparjogvédelmi jog léte önmagában nem lehet akadálya a művészi alkotószabadságnak, így különösen nem valamely szerzői mű létrehozásának. Ugyanakkor a szerzői mű kereskedelmi célú felhasználása egyértelműen gazdasági tevékenység körében történő felhasználást jelent. Ha a műalkotás olyan védjegyet — vagy ahhoz az összetéveszthetőségig hasonló — megjelölést tartalmaz, amelynek használatára a szerző nem kapott engedélyt a jogosulttól és a műalkotást a gazdasági tevékenység körében hasznosítják, akkor az a védjegyoltalom megsértését eredményezheti.

A megbízás negyedik kérdése.

Az ügyben van-e egyéb olyan körülmény, amely a védjegyjogi szempontból problematikusá teszi a hivatkozott védjegyek felhasználását?

A Rendelet 8. §-ának (1) bekezdése szerint a Testület a feltett kérdések és benyújtott iratok alapján alakítja ki a szakértői véleményt, a tények megállapítására nem végez külön bizonyítást, nem tart helyszíni szemlét és nem idézhető. Szükség esetén azonban további adatok szolgáltatását kérheti a megkereső bíróságtól vagy hatóságtól, illetve a megbízótól.

A kérelemben feltett kérdések és a megbízáshoz mellékelt bizonyítékok alapján feltárható tényállás fényében nem azonosítható olyan körülmény, amely védjegyjogi szempontból — a korábbi kérdésekre adott válaszokon túl — problematikussá tenné a védjegyek felhasználását.

dr. Csiky Péter
az eljáró tanács elnöke

dr. Gonda Imre
az eljáró tanács előadó tagja

dr. Baticz Csaba
az eljáró tanács szavazó tagja